

legfontosabb Erdészeti és Faipari Ágazati Tanács október 27-én tartotta meg alakuló ülését, ahol elfogadták a működési szabályzatot és egyéves időtartamra elnöknek *Dombóvári Dénest*, a MEGOSZ alelnökét, míg alelnöknek *Möcsényi Miklóst*, a FAGOSZ

főtitkárát választották meg. A tanács az Erdészeti Albizottság felkérésére azonnali tárgyalásra elfogadta a 2006. évi támogatásokra készült erdészeti javaslatot és egyetértett az abban foglaltakkal. Határoztak arról is, hogy a javaslatot, mint saját hatáskörben nem

megoldható ügyet a FÖVÉT következő ülése elé terjesztik.

Az Erdészeti és Faipari Ágazati Tanács következő ülésén az FVM Erdészeti Főosztályának előterjesztése alapján a 2007-től várható erdészeti támogatások koncepcióját vitatják meg.

Szontagh Pál 80 éves

„Az erdők élővilága legnagyobb kincsünk. Megismerése, mozgatórugónak feltárása és megvédelése nemcsak munkám, hanem egy életen át tartó szenvedélyem is.”

Fenti hitvallás „jogos tulajdonosa”, Szontagh Pál, a magyarországi erdővédelmi kutatások

utóbbi évtizedeinek meghatározó személyisége 1925. június 20-án, Nyírbaktán született. Habár már gyermekkorában elkerült a Nyírségből, a mai napig erős szálak kötik szűkebb pátriájához. Nyugdíjas-ként, még napjainkban is rendszeresen ad szaktanácsokat a kelet-magyarországi erdők erdővédelmi problémáival kapcsolatosan.

Édesapja erdőmérnök volt, így már a szülői házban „ráragadt” az erdő, az erdészeti iránti érdeklődés. Házuk kertjében már kisgyermekként gyűjtötte és tenyésztette a rovarokat. Később az Egri Cisztercita Gimnáziumban tovább erősödött a rovarok iránti érdeklődése is. 1943-ban iratkozott be a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Erdőmérnöki Karára, ahol 1948-ban jeles minősítésű erdőmérnöki diplomát kapott. Egyetemi tanulmányai alatt igen nagy hatással volt rá *Győrfi János* (1905-1966), az erdővédelem híresen nagy tudású és hírhedten szigorú professzora, akivel később az Erdészeti Tudományos Intézet falain belül egy ideig munkatársak is voltak.

A diploma megszerzése után az Ózdi Erdőgondnokságnál, majd pedig az Egri Erdőrendezőségnél vállalt munkát. Az erdőrendezői munkakör gyakori terepi munkákat is jelentett, ez kiváló lehetőséget nyújtott rovargyűjteményének fejlesztésére is. 1956 júniusában kinevezik az akkor létesített Egri Erdővédelmi Állomás vezetőjévé. Így tehát az erdővédelemhez fűződő „intézményesített” viszonya is fél évszázados. 1960-ban az, Erdészeti Tudományos Intézetben megalakuló Erdővédelmi Osztályra, ezen belül a



Mátrafüredi Állomásra kerül, ahol egészen nyugdíjazásáig tevékenykedik. A mátrafüredi nyugodt környezet, az erdő közelsége ideális volt az elmélyült szakmai-tudományos munkára, melynek eredményei sem maradtak el.

1961-ben „*summa cum laude*” minősítéssel teszi le doktori szigorlatát és védi meg egyetemi doktori disszertációját, mely a gyűrűlepke (*Malacosoma neustria*) életmódjával, kártételével, és az ellene való védekezéssel foglalkozott. „Nyár-anyatelepeink rovarkárosítói és az ellenük való védekezési módok” című kandidátusi értekezését 1965-ben véde meg. 1981-ben, „Növényvédelmi technológiák fitofág rovarok leküzdésére nyárasokban és fűzésekben” értekezésével megszerzi a mezőgazdasági tudományok (erdészeti) doktora címet.

A tragikusan fiatalon elhunyt Tallós Pállal együtt meghatározó szerepet játszott az Erdészeti Fénycsapda Hálózat és az Erdővédelmi Prognózis Rendszer létrehozásában, illetve működtetésében. Az évente megjelenő „prognózis könyveket” két évtizeden keresztül Szontagh Pál írta.

Fél évszázados kutatói pályafutása alatt több mint 150 publikációja jelent meg. Cikkei és könyvei is a magyar erdészszakma egyöntetű elismerését váltották ki, de nemzetközi szinten is érdeklődést keltettek. Írásai nemcsak az erdészeti szaklapokban, hanem biológiai, zoológiai folyóiratokban is megjelentek. Tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, az MTA Erdészeti Bizottságának, a Magyar Biológiai Társaságnak, a Magyar Rovartani Társaságnak. Az utóbbinak választmányi tagja és alelnöke is volt. Kiemelkedő munkásságát számos szakmai kitüntetéssel ismerték el.

Hosszú pályafutása során több, nagyjelentőségű erdővédelmi témakört művelt, ezeket a teljesség igényével nehéz volna felsorolni. A korábban már említett

teken kívül foglalkozott a tölgylombfogyasztó lepkék populációdinamikájával, a tölgyeken élő sodrómolyokkal, a tölgypusztulás rovarvontatásával, valamint a bükkösök egészségi állapotával, illetve annak rovarvontatási összefüggéseivel. Pályafutása során mindig csak szakmai munkájára koncentrált, tudatosan távol tartotta magát a „tülekedéstől”.

Szontagh Pál több évtizeden keresztül aktív szerepet játszott a hazai szakirányú felsőoktatásban és tudományos minősítésben is. A jelenleg rovarvontatási, növényvédelmi, erdővédelmi témakörökben dolgozó hazai kutatók jelentős része a szigorlati vizsgabizottságban, az értekezés opponenseként, vagy akár a nyilvános vita levezető elnökeként is találkozhatott vele. Bírálatai alaposak, kritikusak, de mindenkor jószándékúak.

Két legjelentősebb hobbija a bélyegyűjtés és a fotózás. Mindkettőt ötvözte az erdővédelmi kutatómunkával is. Rovartani, erdészeti tárgyú bélyegyűjteménye egyedülálló és szemet gyönyörködtető. Kiállításával több díjat nyert. Több évtizede elnöke az Egri Bélyegyűjtő Körnek. A tízezres számot is meghaladó rovarfotói pedig számos könyv és előadás illusztrációiként hasznosultak.

Jelen sorok írója 1983-ban, 3. éves egyetemi hallgatóként találkozott először személyesen Szontagh Pállal, aki vendégelőadóként a „Rovartan” című tantárgy keretében tartott előadást. A nyilvánvaló tárgyi tudás, a kiválóan illusztrált, a hallgatók figyelmét végig lekötő előadás, és a szavakon átsütő szakmaszeretet még a témakör iránt kevésbé érdeklődő hallgatókra is nagy hatást gyakorolt. Egy, a rovarvontatási és az erdővédelem iránt eleve érdeklődő hallgatóban pedig tovább erősítette a már korábban is érelődő gondolatot, hogy ilyesmi dolgokkal, ilyen hozzáállással akár egy életen át is érdemes foglalkozni...Még akkor is, ha a mérce elég magasra rakták!

Feleségével Egerben él, 3 gyermekük és 6 unokájuk van. A szakmai dinasztia fonalát Sopronban élő Rita lánya viszi tovább.

Isten éltesse Pali bácsi egészségében, boldogságban!!!

Csóka György